

Flertal, og som gaar ud paa, at Forpagtningsafgiften af Strandmarken ved Charlottenlund skal ned sættes med 600 Kr. Paa Strandmarken er der opført et Fort, og derfor er Forpagtningsafgiften nedgaaet med dette Beløb, men Folkethinget har forhøiet Summen, som om dette Fort ikke eksisterede. Vi tilraade Thinget at tiltræde Ministerens Forslag, da jo Forpagtningsafgiften maa formindstes af den anførte Grund. Dernæst er der af Flertallet stillet et Forslag til § 3 om, at Overskudet af Usserød Klædefabrik forhøies med 55,000 Kr. Dermed forholder det sig saaledes, at den høitærede Krigsminister har næret Ønske om, at Usserød Fabrik skulde udvides, og til denne Udvidelse, som skulde gennemføres igjennem en Række af Aar, har han begjæret paa Finantsloven for i Aar 55,000 Kr., hvormed altsaa Indtægterne af Fabrikken skulde formindstes. Udvalgets Flertal har ment, at det ikke var ønskeligt, i alt Fald ikke for Tiden, at gaa ind paa denne Udvidelse, og har derfor foreslaaet, at Overskudet skal forhøies med den nævnte Sum. Man har nemlig erkjendt, at de Klædefabrikanter som fra dem, der handle med Klæde, over, at de ved en saadan Udvidelse vilde blive forurettede og høist vanskelig stillede, tildels ere berettigede, og forsaavidt det har været tilfaldet ved denne Udvidelse, at man skulde være bedre i Stand til at forsyne Hæren med Klæde, naar der kom Krig, har Udvalget ikke kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af det Resonnement, som i saa Henseende er blevet brugt, fordi det efter vort Skjøn vil være omtrent umuligt under de sieblikkelige Forhold, selv om Fabrikken var betydelig større, at producere saa store Kvantiteter Klæde i kort Tid, som var nødvendigt. Det kunde kun ske ved, at man havde store Oplag liggende. Men i saa Henseende vil der ikke være Vanskelighed ved under de nuværende Forhold at imødekomme saadanne Ønsker; thi der produceres allerede nu Mere, end der bruges, og sælges et ikke ubetydeligt Quantum Klæde til Private. Naar man altsaa undlod dette og opbevarede Klædet, hvad vistnok delvis i alt Fald kunde ske, vilde det Ønske, Krigsministeren har næret, kunne imødekømmes. Man indstiller derfor, at Summen forhøies med 55,000 Kr., hvilket betyder, at man ikke i Diebliffet kan gaa ind paa den projekterede Udvidelse af Fabrikken.

Th. Nielsen: Seg maa beklage, at den ærede Krigsminister ikke er til Stede, da der er et Punkt, nemlig Vædringsforslag under Nr. 2, hvorom jeg er overbevist om, at Ministeren vilde være af samme Mening

som jeg. Ministeren har i Folkethinget faaet et Beløb af 55,000 Kr. til Fabrikens Istandgjørelse. Da han ikke er til Stede, og Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg blot anbefale, at man forkaster Forslaget. Ved samme Leilighed, da jo Indtægtsfiden paa en Maade foreligger til Forhandling, skal jeg bemærke, at naar Mindretallet stemmer for Lovforslagets Overgang til 3die Behandling, ligger deri et Ønske om en regelmæssig Finantslov, men paa ingen Maade nogen Opfordring eller nogen Ubefaling til det ærede Ministerium om at benytte ved en foreløbig Lov de Bevillinger, som nu blive vedtagne.

Finantsministeren (Gstrup): Vædringsforslag under Nr. 1 er egentlig for ubetydeligt til, at jeg paa et saa fremrykket Tidspunkt skulde trætte det høie Thing ved en Ubefaling deraf. Det har grumme lidt reel Betydning, og jeg vil ogsaa sige, at den principielle Betydning, der kunde lægges deri, er saa ringe, at jeg ikke skal trætte Thinget med at komme ind paa det. Hvorfor jeg har ønsket Ordet er nærmest for at gøre et Par Bemærkninger om, hvorvidt en Finantslov, affattet saaledes, som den nu vil komme til at foreligge efter Landthingets Afstemning, kan stemples saaledes, som det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) før gjorde, som Vidnesbyrd om en slet Statshusholdning. Det er det ikke efter min Mening. Det er ganske vist, at det er en slet Statshusholdning, ligesaa vel som det er en slet Privathusholdning, at man ikke sætter Tæring efter Næring, det vil sige, at man Aar efter Aar bruger Mere end det, man har. Men det foreligger jo slet ikke i Diebliffet. Det, der er Spørgsmaal om nu, er kun det, om man skal bruge paa 1 Aar en Del af det, som man har opsparet i de foregaaende Aar, ikke fordi man har villet spare, men fordi man ikke har kunnet blive enig om, paa hvilken Maade Beløbene skulde bruges. Saaledes er det Understud at forstaa, som er fremkommet ved det Finantslovsforslag, som nu i dette Diebliff vedtages. Det ærede Medlem bemærkede vel, at man maatte erindre, at Kasjeholdningen var kommen til Stede derved, at man havde beholdt overslødige Skatter i lang Ting. Det ærede Medlem skylder Beviset derfor. Hvad jeg ikke tror kræver noget yderligere Bevis, i hvert Fald ikke her i denne Sal, det er, at den store Kasjeholdning hidrører fra, at man har tilfidesat nødvendige og nyttige Udgifter under den store politiske Strid. Jeg kan altsaa som Finantsminister se med den største No paa, at en Finantslov bliver vedtagen med et Understud af saa og saa mange Mil-